

Salı Gününü Kaybeden Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Salı Gününü Kaybeden Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Ormanın kenarındaki sıcak bir inde, Finley adında bir tilki esneyerek uyandı. Turuncu patilerini gerdi ve gür kuyruğunu kabarttı. Beyaz göğsü sabah ışığında parlıyordu. Finley neşeli düzenini çok severdi. Her sabah, haftanın günlerini gösteren uzun ahşap saatini kontrol ederdi. Ama bugün bir şeyler çok yanlıştı.

Finley yuvarlak kehribar gözlerini kırıştırdı. Saatin ibresi boş bir yeri gösteriyordu. Pazartesi oradaydı, Çarşamba oradaydı, ama Salı yoktu! "Salı nereye gitti?" diye fısıldadı. Kahverengi deri çantasını ve yeşil örgü atkısını kontrol etti. Yatağının altına ve kapının arkasına baktı. Salı kayıptı ve Finley'nin karnında endişeli bir kıpırtı vardı.

Finley küçük ahşap taburesine oturdu ve derin derin düşündü. Salı günleri hep aynı şeyleri yapardı: bitkilerini sular, yolu süpürür ve bal ekmeği pişirirdi. Salı olmadan bütün haftası sallantılı hissettiriyordu. "Salı'yı bulmalıyım," dedi. Atkısını sıkıca sardı ve aceleyle kapıdan çıktı. Orman yolu sessizdi ve sabah güneşi tüylerini ısıtıyordu.

Finley uzun meşe ağacının ve şırıldayan derenin yanından geçti. Bir sincaba sordu: "Salı'yı gördün mü?" Ama sincap sadece cıvıldayıp omuz silkti. Bir tavşana sordu: "Salı'nın nereye gittiğini biliyor musun?" Tavşan burnunu kıpırdatıp başını salladı. Finley'nin kuyruğu sarktı. Kayıp bir günü bulmasına kim yardım edebilirdi?

Sonra Finley eski saat kulesinin altındaki minik evde yaşayan akıllı fareyi hatırladı. Adı Millie'ydi ve her boyutta saat yapardı. "Ne yapacağını o bilir!" dedi Finley. Kıvrımlı yoldan, böğürtlen çalılarının yanından geçerek pirinç kulplu küçük bir kapıya ulaştı. Üç kez vurdu: tak, tak, tak.

Kapı gıcırdayarak açıldı ve karşısında Millie fare duruyordu. Birçok cepli kahverengi iş önlüğünü ve yuvarlak telli gözlüklerini takmıştı. Boynundaki bir kordondan minik piring bir büyüteç sarkıyordu. "Merhaba, Finley!" diye ciyakladı. "Endişeli görünüyorsun. Bu kadar erken seni buraya ne getirdi?" Finley açıklamaya çalışırken bıyıkları seğirdi.

"Salı yok oldu!" diye patladı Finley. "Saatim Pazartesi ve Çarşamba'yı gösteriyor, ama Salı kayboldu!" Millie'nin parlak mavi gözleri kocaman açıldı. "Kayıp bir gün mü? Bu ciddi bir şey," dedi gözlüklerini minik pembe burnuna doğru iterek. "Gel içeri, gel içeri. Şu saatine bir bakalım." Finley'yi tıklayan saatler ve vızıldayan dişlilerle dolu bir atölyeye götürdü.

Atölye bir saatler diyarıydı. Guguklu saatler ötüyor, cep saatleri parlıyordu. Millie minik alet çantasını ve büyüteçli merceğini aldı. "Saatinizi gösterin bana," dedi. Finley onu inine geri götürdü, kalbi güm güm atıyordu. Millie küçük bir merdivene tırmandı ve büyüteciyle uzun ahşap saate baktı. "Hmm," dedi çenesine dokunarak.

Millie saatin yüzünü dikkatle inceledi. Dişlileri ve içindeki küçük yayları kontrol etti. "Finley," dedi nazıkçe, "bu saati en son ne zaman kurdun?" Finley'nin kulakları sarktı. "Ben... unuttum," diye itiraf etti. "Bal ekmeği pişirmekle o kadar meşguldüm ki onu kurmadım." Millie başını salladı. "Sorun bu. Kurulmayan bir saat günleri düzenli tutamaz."

Finley'nin kehribar gözleri kocaman açıldı. "Yani Salı gerçekten yok olmadı mı?" diye sordu. "Hayır," dedi Millie nazık bir gülümsemeyle. "Saatin durması yüzünden düzenin karıştı. Saat kurulmayınca günler birbirine karışır ve Salı yerinden kayar." Finley bir rahatlama dalgası hissetti. "Tamir edebilir miyiz?" diye sordu. "Elbette," dedi Millie. "Ama bunu birlikte yapmalıyız."

Millie alet antasından minik bir anahtar ıkardı. "Sen merdiveni sıkı tut," dedi, "ben de saati kurayım." Finley güçlü patileriyle merdiveni tuttu. Millie yukarı tırmandı ve anahtarı evirdi. Tık, tık, tık! Dişliler dönmeye başladı. Saatin ibreleri hareket etti ve günler yerlerine tıkırdayarak geri döndü. Pazartesi, Salı, arşamba—Salı ait olduğı yere geri dönmüştü!

Finley sevinle baėırdı ve patilerini ırdtı. "Salı geri dnd!" diye haykırdı. Millie aėaėı indi ve glmsedi. "ėimdi, her sabah saatini kurmayı unutma," dedi. "İyi bir dzen gnlerini dzenli tutar. O zaman Salı bir daha asla kaybolmaz." Finley baėını salladı. "Kuracaėım! Kahvaltıdan hemen sonra, bitkilerimi sulamadan nce kuracaėım." Millie ona kendine ait minik bir piring anahtar verdi.

Finley, Millie'yi saat kulesinin altındaki atölyesine kadar geri götürdü. "Teşekkürler, Millie," dedi. "Tanıdığım en akıllı faresin." Millie'nin pembe kulakları sevinçle kıpırdadı. "Her zaman, Finley," dedi. "Ve eğer saatin bir daha sorun çıkarırsa, beni nerede bulacağını biliyorsun." Finley sık sık ziyaret edeceğine söz verdi ve sıcak gülümsemelerle vedalaştılar.

İnine dönen Finley saatini dikkatlice kurdu. Tik, tak, tik, tak. Günler düzgünce sıralandı: Pazartesi, Salı, Çarşamba ve geri kalanlar. Finley bitkilerini suladı ve yolunu süpürdü. Sonra her Salı olduğu gibi bal ekmeği pişirdi. Yeşil atkısı sıcacık hissettiriyordu ve kehribar gözleri parlıyordu. Bütün hafta yeniden neşeli hissettiriyordu.

O akşam Finley saatinin yanında oturdu ve günlerin dönüşünü izledi. Millie'yi ve minik aletlerini düşündü. Küçük bir düzenin haftasını nasıl düzenli tuttuğunu düşündü. "Her sabah saatimi kuracağım," dedi. "Ve Salı'nın asla gerçekten kaybolmadığını her zaman hatırlayacağım—sadece yerini bulmak için biraz yardıma ihtiyacı var."

O günden sonra Finley mutlu bir gerinmeyle uyandı ve ilk iş olarak saatini kurdu. Düzeni düzgün ve tertipli kaldı ve her günün kendine özgü bir neşesi vardı. Millie'yi sık sık ziyaret etti, ona bal ekmeği ve hikâyeler getirdi. Ve her Salı gülümseyerek, "Merhaba, Salı! Burada olman güzel," dedi.